

Právo a judikatúra v praxi

11 | 2025

Výber z najzaujímavejších nových rozhodnutí súdov

Obsah:

- 1. Posúdenie včasnosti tvrdení žalobcu k premlčaniu a sudcovská koncentrácia**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/74/2023 zo dňa 28. 5. 2025
- 2. Vplyv zmien pôvodnej kúpnej zmluvy, ktorou bolo dedičstvo speňažené, na podiel na speňažení dedičstva v prospech ustupujúcich dedičov**
Uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 11Co/40/2024 zo dňa 20. 11. 2024
- 3. K podaniu viacerých rovnakých žalôb a späťvzatiu niektorých z nich s cieľom obísť zákonného sudcu**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/74/2023 zo dňa 28. 5. 2025
- 4. Súd nie je povinný strane doručovať zápisnicu o procesnom úkone automaticky bez osobitnej žiadosti**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/55/2024 zo dňa 28. 5. 2025
- 5. K nevyhnutnosti zapožičania listiny znalcovi zo súdneho spisu pre preskúmanie jej originality**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/118/2024 zo dňa 27. 3. 2025
- 6. K otázke bezdôvodného obohatenia plnením za iného, ak bolo plnené v rámci exekúcie príkazom pohľadávky**
Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/123/2024 zo dňa 11. 2. 2025
- 7. K možnosti zohľadňovania nárastu cien vecí z vyporiadavaného BSM, ku ktorému došlo od rozhodnutia súdu 1. inštancie do rozhodnutia odvolacieho súdu**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/116/2023 zo dňa 28. 5. 2025
- 8. Depresia pre nehody so spoločníkmi ako dôvod pre zrušenie účasti v s.r.o. a možnosť opakovaného podania návrhu na zrušenie účasti po určitom čase**
Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 3Cob/221/2023 zo dňa 30. 1. 2025
- 9. Dohoda o vinkulácii poisťného plnenia v prospech lízingového prenajímateľa a jej vplyv na uplatňovanie nároku na poisťné plnenie**
Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 10Co/112/2023 zo dňa 30. 1. 2025
- 10. Konkludentná forma súhlasu dlžníka s plnením jeho dlhu 3. osobou**
Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 4Cob/188/2023 zo dňa 26. 6. 2024
- 11. K otázke nutnosti doručenia oznámenia o písomnom hlasovaní vlastníkom bytov prostredníctvom pošty**
Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Co/26/2024 zo dňa 31. 7. 2024
- 12. K možnosti dojednanja peňažného plnenia pri skončení pracovného pomeru nad rámec zákona či pracovného poriadku a oddeliteľnosť dojednania od zvyšku dohody**
Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 3Co/177/2023 zo dňa 12. 9. 2024
- 13. K posúdeniu oprávnenosti nároku na vrátenie peňažných súm poskytnutých priateľke/priateľovi v priebehu trvania blízkeho vzťahu bez formálnej zmluvy**
Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 14Co/53/2024 zo dňa 10. 9. 2024
- 14. Počet reálnych videní zverejnených difamačných statusov a videí nie je rozhodujúci pre vznik zásahu do osobnostných práv**
Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 28Co/87/2023 zo dňa 19. 12. 2024
- 15. Podanie návrhu na dodatočné dedičské konanie a jeho vplyv na plynutie lehoty pre pokračovanie v živnosti po úmrtí živnostníka**
Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 14S/80/2018 zo dňa 20. 6. 2019

1. Posúdenie včasnosti tvrdení žalobcu k premlčaniu a sudcovská koncentrácia

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/74/2023 zo dňa 28. 5. 2025

Anotácia:

V rámci dovolania žalobca namietal nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, keď uplatnením sudcovskej koncentrácie konania nepripustil tvrdenia a dôkazy o začatí plynutia premlčacej lehoty so zdôvodnením, že žalobca ich nepredložil včas, čím porušil právo žalobcu na spravodlivý proces. Podľa názoru žalobcu súd posúdil začiatok plynutia premlčacej doby v predmetnej veci v rozpore so skutočnosťami, ktoré boli žalobcom tvrdené a sú v súdnom spise doložené listinnými dôkazmi, pričom sa nezaoberal tvrdeniami žalobcu a dôkazmi o tom, kedy začala plynúť premlčacia doba. Žalobca namietal, že súd pri svojom rozhodovaní nezobral do úvahy a ani sa nezaoberal skutočnosťou, že žalobca nemôže v žalobe predvídať všetky možné námietky žalovanej, a teda ani námietku premlčania nároku, ktorú má právo vzniesť žalovaná v ktoromkoľvek štádiu konania. Žalobca má právo k takejto námietke uviesť svoje tvrdenia ako prostriedok procesného útoku a je povinný takéto tvrdenia aj doložiť dôkazmi.

Právna veta:

Z obsahu spisu vyplýva, že po vznesení námietky premlčania žalovanou sa žalobca k tejto námietke vyjadril a produkoval tvrdenia na jej vyvrátenie, s týmito sa ale súd prvej inštancie nezaoberal majúť za to, že neboli súdu oznámené včas. Odvolací súd sa s takýmto postupom stotožnil. Podľa názoru dovolacieho súdu, ktorý vo svojej argumentácii predostrel aj dovolateľ, je posúdenie včasnosti oznámenia skutočností určujúcich začatie plynutia premlčacej doby potrebné posudzovať s ohľadom na okamih vznesenia námietky premlčania v spore a nie na podanie žaloby, keďže v tej dobe ešte otázka premlčania nebola a ani nemohla byť predmetom posudzovania súdu. Bolo by nesprávne žiadať od žalobcu, aby už v podanej žalobe reagoval na prípadnú námietku premlčania a odôvodňoval jej neopodstatnenosť.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Premlčanie, Sudcovská koncentrácia

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 152, § 153

2. Vplyv zmien pôvodnej kúpnej zmluvy, ktorou bolo dedičstvo speňažené, na podiel na speňažení dedičstva v prospech ustupujúcich dedičov

Uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 11Co/40/2024 zo dňa 20. 11. 2024

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o zaplatenie peňažnej čiastky predstavujúcej náhradu, ktorá mala byť podľa uzatvorenej dedičskej dohody vyplatená ustupujúcim dedičom (resp. ich právnym nástupcom) v prípade predaja zdedených nehnuteľností. V posudzovanej veci však boli okrem kúpnej zmluvy ohľadom zdedených nehnuteľností následne uzatvorené ďalšie zmluvné dokumenty, ktoré mali vplyv na úhradu kúpnej ceny a jej výšku. Súd 1. inštancie však tieto nevzal pri posudzovaní nároku na náhradu pre ustupujúcich dedičov do úvahy, a to s poukazom na dojednanie dedičskej dohody, v zmysle ktorého malo k výplate ustupujúcich dedičov dôjsť už do 15 dní od uzatvorenia kúpnej zmluvy a nie od vyplatenia kúpnej ceny.

Žalovaná podala proti rozhodnutiu odvolanie, v ktorom argumentovala, že pokiaľ v dôsledku dojednaní s kupujúcim nastal (okrem iného) zánik právneho vzťahu založeného kúpnu zmluvou, nemôžu už ostatní dediči žiadať podiel na kúpnej cene. Odvolací súd dal žalovanej čiastočne za pravdu a upozornil, že napriek zneniu dojednania v dedičskej dohode o splatnosti podielu na kúpnej cene musia byť vzaté do úvahy aj nasledovné dokumenty, ktorými došlo k zmenám podmienok celej transakcie.

Právna veta:

- I. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia opísal zistený skutkový stav, z ktorého mal za preukázané, že žalovaná a spoločnosť ... uzatvorili nielen kúpnu zmluvu o predaji pozemkov, na ktoré je viazané právo žalobcu na výplatu dedičského podielu, ale zároveň v uvedený deň uzatvorili aj ďalšie právne úkony, a to zmluvu o budúcej zmluve o prevode vlastníctva bytu, dohodu o vzájomnom započítaní pohľadávok a dohodu o výhrade spätného predaja.
- II. Prečo na tieto právne úkony pri rozhodovaní súd neprihliadal, neodôvodnil, uviedol len, že nemajú vplyv na výšku kúpnej ceny dojednanej v kúpnej zmluve zo dňa 26.01.2022, pohľadávka žalobcu sa stala splatnou uplynutím päťnástich dní od uzavretia kúpnej zmluvy.
- III. V odôvodnení rozhodnutia sa nevyporiadal s námietkami žalovanej o zániku kúpnej zmluvy, neodôvodnil, prečo uplatnenie výhrady spätného predaja nemalo vplyv na kúpnu zmluvu, rovnako ako ani zníženie kúpnej ceny v dôsledku dohody o zmene v obsahu záväzkov medzi žalovanou a spoločnosťou.
- IV. Pre preskúmanie správnosti právneho názoru súdu prvej inštancie je podľa dovolacieho súdu nepostačujúce iba tvrdenie, že následné právne úkony pre ustálenie výšky pohľadávky sú irelevantné a súd sa preto nimi ďalej nezaoberal. Takýto právny záver súdu prvej inštancie je predčasný, nedostatočne odôvodnený a tým nepreskúmateľný. Dôsledné posúdenie právnych úkonov uzatvorených žalovanou a spoločnosťou z hľadiska ich platnosti, účinnosti a prípustnosti je nevyhnutne potrebné pre správne posúdenie veci, nakoľko majú zásadný vplyv na posúdenie výšky pohľadávky žalobcu.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Dedičské konanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 457, § 482, § 610

3. K podaniu viacerých rovnakých žalôb a späťvzatiu niektorých z nich s cieľom obísť zákonného sudcu

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/74/2023 zo dňa 28. 5. 2025

Anotácia:

Žalobca v rovnakom dni podal proti žalovanej na súde prvej inštancie tri totožné žaloby a následne vzal späť prvé dve z nich, a „ponechal“ len posledne podanú žalobu, čím ovplyvnil náhodný výber sudcu, ktorému mala byť vec pridelená. Odvolací súd k tejto skutočnosti prihliadol v odvolacom konaní ex offio, bez námietky žalovanej.

Žalobca v dovolaní spochybňoval procesný postup odvolacieho súdu, ktorý o vylúčení sudcu súdu prvej inštancie, ktorý vo veci konal a rozhodol, rozhodne ex offio sám, bez námietky účastníka súdneho konania alebo návrhu (oznámenia) samotného sudcu, pričom dôvod vylúčenia si určil podľa čl. 4 CSP, strany sporu k vyjadreniu k možnému použitiu tohto ustanovenia postupom podľa § 382 CSP nevyzval.

Právna veta:

- I. Žalobca svojím konaním, keď v rovnakom dni podal proti žalovanej na súde prvej inštancie tri totožné žaloby a následne vzal späť prvé dve z nich, ktoré boli náhodným výberom elektronickej podateľne pridelené na konanie a rozhodovanie sudcovi JUDr. Zelenému a „ponechal“ len posledne podanú žalobu pridelenú náhodným výberom elektronickej podateľne sudkyňi JUDr. Marečkovej, ovplyvnil náhodný výber sudcu, ktorému mala byť vec pridelená. Uvedené konanie žalobcu, bez logického a ospravedlniteľného vysvetlenia, obchádzalo princíp prideľovania vecí náhodným výberom a v konečnom dôsledku znamenalo, že si žalobca sám vybral vo svojej veci sudcu. Takýmto spôsobom bolo nepochybne porušené právo protistrany na zákonného sudcu, teda na sudcu, ktorému je vec na vecne a miestne príslušnom súde v súlade s rozvrhom práce súdu pridelená náhodne.
- II. Na uvedenú skutočnosť mal odvolací súd právo i povinnosť zareagovať, a to v momente, keď sa mu táto skutočnosť stala po prvýkrát známou pri konaní o odvolaní žalovanej proti prvému v poradí rozsudku súdu prvej inštancie. Skutočnosť, že odvolací súd k tejto skutočnosti prihliadol v odvolacom konaní ex offio, bez námietky žalovanej, je v súlade s § 380 ods. 2 CSP, podľa ktorého na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Okolnosť, či prejednanie a rozhodovanie veci súdom prebehlo v zákonomnom zložení, je povinný súd sledovať z úradnej povinnosti a prípadný nedostatok v zložení súdu bol podstatnou vadou konania, na ktorý musel adekvátnym spôsobom (vylúčením dotknutého sudcu a zrušením napadnutého rozhodnutia) odpovedať. Samotné vylúčenie sudkyne prvoinštančného súdu, ktorá vydala vo veci zrušený rozsudok, musel odvolací súd odôvodniť len pomocou čl. 4 CSP, keď osobitná právna úprava pre takéto situácie v procesnom predpise neexistuje. Odvolací súd pritom nebol povinný strany sporu vyzvať podľa § 382 CSP, pretože takýto postup musí zvoliť len vtedy, ak sa na vec samu vzťahuje ustanovenie všeobecne záväzného hmotnoprávneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce. Odvolací súd sa však nedostal ani k meritórnemu posúdeniu veci samej, nieto ešte k použitiu iného všeobecne záväzného hmotnoprávneho predpisu, pretože k zrušeniu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie pristúpil pre vadu konania spočívajúcu v tom, že vo veci konal a rozhodol nie nestranný sudca.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Späťvzatie žaloby, Zákonný sudca

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 49, § 365 ods. 1 písm. c), § 380 ods. 2, § 382 460/1992 Zb. – čl. 48

4. Súd nie je povinný strane doručovať zápisnicu o procesnom úkone automaticky bez osobitnej žiadosti

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/55/2024 zo dňa 28. 5. 2025

Anotácia:

Dovolateľ uvádza, že o priebehu obhliadky mal súd vyhotoviť zápisnicu a túto doručiť stranám sporu, aby mali možnosť sa k úkonu a najmä výpovedi svedkov vyjadriť. Súd prvej inštancie zápisnicu o vykonanej obhliadke sporných nehnuteľností žalobcovi nedoručil a žalobca nemal možnosť sa k tomuto úkonu, ktorý vykonal súd spôsobom, aký žalobca popisuje vyššie vyjadriť. Žalovaný vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že súd strane vydá zápisnicu len na jej žiadosť.

Právna veta:

- I. Dovolateľ namietal, že o priebehu obhliadky mal súd vyhotoviť zápisnicu a túto doručiť stranám sporu, a teda aj žalobcovi.
- II. Zápisnica o pojednávaní alebo inom úkone súdu musí byť v zásade vedená tak, aby strane alebo veci znalej tretej osobe sprostredkovala všetky podstatné skutočnosti o priebehu úkonu. Zápisnica neslúži len súdu, ktorý ju spisuje, ale aj stranám, ktoré nie sú na pojednávaní prítomné. Zápisnica sa spisuje aj o iných úkonoch súdu, a to najmä o obhliadke a výsluchu strany mimo pojednávania.
- III. Súd strane vydá zápisnicu len na jej žiadosť, teda súd nemal povinnosť doručovať zápisnicu aj stranám konania.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Doručovanie zápisnice súdom

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 99

5. K nevyhnutnosti zapožičania listiny znalcovi zo súdneho spisu pre preskúmanie jej originality

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/118/2024 zo dňa 27. 3. 2025

Anotácia:

Dovolať mal za to, že súd prvej inštancie porušil jeho práva tým, že mu nevydal originál spornej listiny – darovacej zmluvy pre ním opakovane navrhované zabezpečenie súkromného znaleckého posudku, čím žalovanému odoprel možnosť preukázania opaku tvrdení obsiahnutých v Znaleckom posudku predloženému v konaní, o. i. vyhotoveného práve na základe originálu darovacej zmluvy, ktorá bola žalobcom zo strany súdu prvej inštancie zapožičaná.

Právna veta:

Myšlienka odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie vyplývajúca z ich rozhodnutí, že postačuje prítomnosť spornej listiny v súdnom spise na vyhotovenie znaleckého posudku, postráda vo veci skúmania originality listiny základnú logiku a to bez ohľadu na znenie § 209 ods. 3 CSP. Z logiky veci vyplýva, že pre preskúmanie originality listiny je nevyhnutné predložiť znalcovi za účelom vyhotovenia znaleckého posudku originál danej listy (t. j. nie fotokópiu) a to v nevyhnutnom rozsahu a na nevyhnutný čas, za ktorý nie je možné považovať jednoduché nahliadanie do spisu v priestoroch súdu. Napriek tomu, že súd nedisponuje odbornými znalosťami týkajúcimi sa skúmania originality listín, z obsahu znaleckého posudku predloženého žalobcami a tam popísaných metód skúmania je možné predpokladať, že dané preskúmanie listiny vyžaduje dostatočný čas, vhodné priestory a špecifické prostriedky skúmania. Dovolací súd má preto za to, že nevydaním originálu spornej listiny žalovanému za účelom vyhotovenia konfrontačného znaleckého posudku mu bolo objektívne znemožnené predložiť súkromný znalecký posudok. Zdôvodnenie súdov nižších inštancií o prítomnosti spornej listiny v súdnom spise preto postráda relevanciu. V kontexte § 209 ods. 3 CSP dovolací súd dáva do pozornosti druhú časť vety „alebo sa inak oboznámiť s informáciami potrebnými na vypracovanie znaleckého posudku“, čo v prípade posudzovania originality listiny nevyklučuje možnosť danú listinu zo súdneho spisu zapožičať.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Dokazovanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 209 ods. 3

6. K otázke bezdôvodného obohatenia plnením za iného, ak bolo plnené v rámci exekúcie príkazom pohľadávky

Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/123/2024 zo dňa 11. 2. 2025

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v spore o zaplatenie peňažnej čiastky, ktorá mala podľa tvrdenia žalobkyne predstavovať bezdôvodné obohatenie vzniknuté plnením za iného. Zo skutkového hľadiska bol uplatňovaný nárok odôvodnený tým, že veriteľ žalovaného vymohol svoje pohľadávky prostredníctvom exekúcie príkazom pohľadávky, ktorú mal žalovaný voči žalobkyni z titulu vyporiadania BSM. Žalobkyňa od žalovaného žiadala, aby jej sumu vrátil ako bezdôvodné obohatenie; súd 1. inštancie jej ju však nepriznal s poukazom na to, že povinnosť žalobkyne plniť za žalovaného vznikla na základe exekučných príkazov. Žalobkyňa navyše podľa neho nepreukázala, že by žalovanému už uhradila jej dlh voči nemu vrátane sumy, ktorá by zodpovedala čiastke zaplatenej v exekúcii vedenej proti žalovanému.

Žalobkyňa v podanom odvolaní zdôraznila najmä na to, že žalovaný voči nej vymáha pohľadávku z titulu vyporiadania BSM v exekučnom konaní v plnej výške – nie teda v sume, ktorá by bola znížená o čiastku vyplatenú na jeho exekúcie. Krajský súd Žilina ako odvolací súd dal žalobkyni za pravdu a uviedol, že o bezdôvodné obohatenie plnením za iného v danom prípade skutočne ide. Zároveň upozornil, že žalobkyňa by bez súdneho priznania pohľadávky zodpovedajúcej sume plnenej za žalovaného jeho veriteľom túto (s ohľadom na § 61e exekučného poriadku) ani nemohla započítať voči žalovaným exekučne vymáhanej pohľadávke z titulu vyporiadania BSM.

Právna veta:

- I. V predmetnej veci je jednoznačne preukázané, že na základe príkazov na začatie exekúcie príkazom pohľadávky ako aj vydaných exekučných príkazov na prikázanie pohľadávky žalobkyňa v exekučných konaniach celkovo za žalovaného uhradila 6.787,55 Eur. Podľa právnej teórie a znenia vyššie poukazovanej skutkovej podstaty tak jednoznačne plnila to, čo podľa práva mal plniť žalovaný sám, a teda tým ho bezdôvodne obohatila.
- II. Výška bezdôvodného obohatenia predstavuje ňou uhradenú sumu v jednotlivých exekučných konaniach 6.787,55 Eur, pričom v tejto súvislosti je bezvýznamné, že v zmysle rozhodnutia Okresného súdu Martin sp.zn. 18C/12/2020 je žalobkyňa zaviazaná žalovanému uhradiť pohľadávku vo výške 24.239,31 Eur titulom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov a že na zaplatenie tejto sumy sa vedie exekučné konanie. Predmetná skutočnosť je vo vzťahu k dôvodnosti žalobkyňou uplatneného nároku irelevantná, nakoľko na podklade aktuálne platnej úpravy ust. § 61e Exekučného poriadku nemožno v exekučnom konaní započítať nejudikovanú pohľadávku voči pohľadávke judikovanej, to znamená, že i napriek tomu, že žalobkyňa za žalovaného uhradila 6.787,55 Eur, nemožno na to v prebiehajúcej exekúcii o vymoženie 24.239,31 Eur s príslušenstvom prihliadať a túto sumu započítať vo vzťahu k judikovanej pohľadávke, pokiaľ nebude žalobkyňa disponovať právoplatným exekučným titulom na zaplatenie sumy 6.787,55 Eur. Neobstojí preto záver prvoinštančného súdu o tom, že žalobkyni vznikne nárok na vydanie ňou požadovaného bezdôvodného obohatenia až po uhradení pohľadávky voči žalovanému v celkovej výške 24.239,31 Eur. Táto požiadavka odporuje zneniu ust. § 454 OZ je i v príkrom rozpore s princípom právnej istoty.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Bezdôvodné obohatenie, Exekúcia

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 454
233/1995 Z. z. – § 61e, § 105, § 108

7. K možnosti zohľadňovania nárastu cien vecí z vyporiadavaného BSM, ku ktorému došlo od rozhodnutia súdu 1. inštancie do rozhodnutia odvolacieho súdu

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/116/2023 zo dňa 28. 5. 2025

Anotácia:

V predmetnom spore dovolateľka namietala vadu, ktorú videla v nesprávnom právnom posúdení všeobecnej ceny spoločnej nehnuteľnosti – rodinného domu, ktorý bol predmetom vysporiadania. Pripomenula, že v podaní z 27. 1. 2022 argumentovala, že znalecký posudok zo dňa 23. 1. 2020 na stanovenie všeobecnej hodnoty rodinného domu a súvisiacich pozemkov je potrebné vzhľadom na plynutie času a nárast cien nehnuteľností považovať za neaktuálny a navrhla, aby odvolací súd pri výpočte vyporiadavacieho podielu v jej prospech zohľadnil hodnotu nehnuteľností podľa aktuálneho ocenenia.

Právna veta:

- I. Pri vyporiadavaní BSM sa vychádza zo stavu vecí ku dňu zániku BSM, ale z ceny v čase, keď dochádza k vyporiadaniu.
- II. Žalobkyňou tvrdený nárast cien nehnuteľností v období medzi vyhlásením rozhodnutia súdu prvej inštancie a rozhodnutia odvolacieho súdu nemožno považovať za žiadnu z prípustných novôt v odvolacom konaní podľa § 366 CSP.
- III. Pokiaľ teda odvolací súd nevykonal žalobkyňou požadované nové dokazovanie k aktuálnej hodnote nehnuteľností patriacich do masy BSM s odôvodnením, že je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), nielenže postupoval procesne správne, ale ani sa nemohol odchýliť od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 217, § 366
40/1964 Zb. – § 150

8. Depresia pre nezhody so spoločníkmi ako dôvod pre zrušenie účasti v s.r.o. a možnosť opakovaného podania návrhu na zrušenie účasti po určitom čase

Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 3Cob/221/2023 zo dňa 30. 1. 2025

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané vo veci spoločníka s.r.o., ktorý sa už druhýkrát snažil, aby súd zrušil jeho účasť v s.r.o.; ďalšími spoločníkmi boli jeho matka a súrodenci, ktorí odmietli zánik jeho účasti v spoločnosti prostredníctvom prevodu jeho podielu na niektorého či niektorých z nich. Žalobca v konaní predložil ako dôkaz správu lekára psychiatrickej ambulancie, z ktorej vyplynulo, že sa u neho v dôsledku nezhody so spoločníkmi rozvinula depresia. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel. Žalovaná spoločnosť sa v podanom odvolaní bránila tým, že v spore o zrušení účasti žalobcu už bolo raz rozhodované a preto v danom prípade existuje prekážka veci rozhodnutej.

Krajský súd s rozhodnutím súdu prvej inštancie súhlasil a uzavrel, že neúspešná snaha žalobcu o zánik účasti prostredníctvom prevodu podielu a jeho depresia pre nezhody so spoločníkmi sú dôvodmi pre zrušenie jeho účasti v s.r.o.; zároveň potvrdil, že spoločník sa po určitom čase môže opätovne domáhať zrušenia svojej účasti v s.r.o., keď sa požiadavka na zotrvanie v spoločnosti môže začať javiť ako nespravodlivá, ak nevyhovujúce pomery v s.r.o. zasahujúce spoločníka trvajú už dlhšiu dobu.

Právna veta:

- I. V prejednávanej spore sa žalobca snažil (pred podaním žaloby) riešiť svoju situáciu prevodom obchodného podielu, na čo mu zo strany valného zhromaždenia (tvoreného ostatnými spoločníkmi) nebol daný súhlas. Tu odvolací súd zdôrazňuje (k námietke žalovaného, že mala byť zachovaná „rodinnosť“ spoločnosti), že žalobca ako jednu z možností navrhoval prevod svojho obchodného podielu na niektorého zo spoločníkov, kedy by „rodinnosť“ zachovaná ostala.
- II. Za situácie, keď sa žalobca subjektívne cíti zle pre nezhody so spoločníkmi, keď s nimi nevie fungovať, keď uvedené nepriaznivo vplyva na jeho psychický stav (dokonca s diagnostikovanou depresiou), keď existujúca situácia (vzhľadom na rodinný pomer medzi spoločníkmi) nepriaznivo vplyva aj na jeho manželský život a prihladnuc na to, že mu zo strany ostatných spoločníkov (rodinných príslušníkov) nebolo umožnené (absencia súhlasu valného zhromaždenia) previesť svoj obchodný podiel, nemožno dôjsť k inému záveru ako tomu, že zotrvanie v spoločnosti od neho nemožno spravodlivo požadovať.
- III. Konanie vedené pred súdom prvej inštancie pod sp. zn. 3Cb/83/2018 nie je prekážkou už rozhodnutej veci pre toto konanie. Totiž § 230 CSP vymedzuje prekážku rozhodnutej veci dvoma kritériami a to totožnosťou osôb (sporných strán) a totožnosťou predmetu konania. O totožnosť osôb ide vtedy, ak sa v konaní zúčastňujú tie isté osoby, ako v konaní právoplatne skončenom (bez relevancie je ich procesné postavenie). Predmetom konania je žalobný nárok spolu so skutkovým odôvodnením, z ktorého žalobný nárok vyplýva, pričom aby išlo o prekážku res iudicata, musí byť predmet konania totožný v oboch svojich zložkách, čo v prejednávanej veci nie je dané; keď nie je totožný skutkový dej (minimálne v časovom horizonte trvania stavu, z ktorého žalobca vyvodzuje naplnenie skutkovej podstaty podľa § 148 ods. 1 OBZ).

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Spoločnosť s ručením obmedzeným, Práva spoločníkov, Zrušenie účasti spoločníka

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 513/1991 Zb. – § 148 ods. 1

9. Dohoda o vinkulácii poistného plnenia v prospech lízingového prenajímateľa a jej vplyv na uplatňovanie nároku na poistné plnenie

Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 10Co/112/2023 zo dňa 30. 1. 2025

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v spore lízingového nájomcu s poisťovňou. Nájomca s poisťovňou uzatvoril zmluvu o havarijnom poistení vozidla, ktoré užíval na základe lízingovej zmluvy. Na poistenom vozidle vznikla škoda, ktorú poisťovňa z titulu poistného plnenia do určitej miery kompenzovala lízingovej spoločnosti ako vlastníkovi motorového vozidla. Lízingový nájomca následne poisťovňu zažaloval o plnenie s tým, že on je účastníkom poistného vzťahu, ktorý má navyše predmet poistenia vo svojej dispozičnej sfére a ako účastník lízingového vzťahu zároveň nesie riziká aj náklady spojené s predmetom lízingu. Nájomca pripustil, že v danom prípade bolo poistné plnenie vinkulované v prospech lízingovej spoločnosti, to však podľa neho neznamená, že by on sám nebol legitimovaný na uplatnenie nároku na jeho zaplatenie. Účet lízingového prenajímateľa bol podľa neho len platobným miestom.

Súd prvej inštancie a následne ani Krajský súd Žilina však nedali žalobcovi za pravdu. Odvolací súd uviedol, že dohodu o vinkulácii je potrebné vnímať ako dojednanie v zmysle § 815 ObčZ, na základe ktorej má byť plnenie poskytnuté práve lízingovej spoločnosti. Nájomca teda v takom prípade podľa súdov nedisponuje hmotnoprávnou legitimáciou na uplatnenie nároku voči poisťovni.

Právna veta:

- I. Pokiaľ by nebolo upravené inak (§ 815 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka), právo na poistné plnenie by vzniklo v posudzovanom spore žalobcovi. Je však nepochybné ..., že poistné plnenie bolo vinkulované v prospech lízingovej spoločnosti.
- II. Vinkulácia, hoci nie je terminologicky legislatívne upravená, predstavuje v praxi štandardný nástroj v oblasti poistenia na zabezpečenie nárokov tretej osoby, ktorá poskytla financovanie predmetu poistenia. Vinkulácia v žiadnom prípade neznamená určenie platobného miesta. Naopak, ide o prostriedok sanácie „škody“ vzniknutej primárne vlastníkovi veci, ktorý ju financoval. Užívateľ veci (lízingový nájomca) má v tomto smere obmedzenú možnosť získať poistné plnenie, ak toto bolo nesporne viazané v prospech lízingovej spoločnosti.

Právna oblasť: Občianske právo, Poistenie v občianskom práve

Právny inštitút: Náhrada škody, Zmluvné podmienky, Poistné podmienky

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 815

10. Konkludentná forma súhlasu dlžníka s plnením jeho dlhu 3. osobou

Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 4Cob/188/2023 zo dňa 26. 6. 2024

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v spore o zaplatenie peňažnej čiastky medzi dvoma podnikateľmi. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že dlh už zaplatil; žalobca však poukázal na to, že z úhrad označených žalovaným (podľa pripojeného variabilného symbolu) vyplynulo, že v skutočnosti išlo o úhrady za inú osobu, ktoré si žalobca vyložil ako prevzatie dlhu/pristúpenie k záväzku inej spoločnosti – ďalšieho dlžníka žalobcu. Žalovaný uviedol, že dohodu o prevzatí dlhu či prípadne o pristúpení k záväzku s nikým neuzatvoril a všetky jeho platby smerovali výlučne na jeho záväzky voči žalobcovi, hoci nepoprel, že rokovania o uzavretí podobnej dohody s iným dlžníkom žalobcu v minulosti prebiehali. Súd 1. inštancie napokon uzavrel, že platby žalovaného nesmerovali na úhradu uplatneného nároku, ale dlhu 3. osoby. Prihliadol najmä na variabilný symbol platieb a skutočnosť, že pri vzájomnom odsúhlasovaní dlžných faktúr žalobcu nemal k stavu po úhrade námietky ani žalovaný, ani 3. osoba – dlžník žalobcu, za ktorého mal žalovaný realizovať spornú úhradu.

Uvedené právne posúdenie potvrdil aj Krajský súd Košice ako odvolací súd, keď zdôraznil, že súhlas dlžníka s úhradou jeho dlhu 3. osobou v zmysle § 332 ObchZ môže byť aj konkludentný a nemusí byť udelený vopred; v danom prípade k súhlasu došlo formou odsúhlasenia pohľadávok žalobcu zo strany dlžníka, za ktorého žalovaný plnil, ktorých odsúhlasený prehľad už zohľadňoval stav po platbách žalovaného za iného dlžníka žalobcu.

Právna veta:

- I. Forma súhlasu dlžníka podľa § 332 ods. 1 Obchodného zákonníka, na rozdiel od úpravy obsiahnutej v §§ 531 – 534 Občianskeho zákonníka vzťahujúcej sa na občianskoprávne vzťahy (prevzatie dlhu, pristúpenie k záväzku), nie je predpísaná a súhlas možno udeliť akoukoľvek formou, t. j. aj konkludentne.
- II. Rovnako nie je zákonom stanovené, či tento súhlas má byť udelený vopred. Akonáhle tretia osoba svojím plnením dlžníkovu povinnosť splní, zanikne dlžníkova povinnosť voči veriteľovi splnením.

Uhradenie faktúr žalovaným s variabilným symbolom označujúcim faktúry spoločnosti V. s.r.o. v zmysle výkladu § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka možno považovať za konkludentný prejav vôle tak žalovaného, ako aj spoločnosti V. s.r.o., spočívajúci v súhlase tejto spoločnosti s uhradením jej záväzku žalovaným, keďže tento spôsob prejavu vôle nevzbudzuje pochybnosti o tom, akú vôľu chcel subjekt prejavíť.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Záväzkové právo

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 513/1991 Zb. – § 332

11. K otázke nutnosti doručenia oznámenia o písomnom hlasovaní vlastníkom bytov prostredníctvom pošty

Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Co/26/2024 zo dňa 31. 7. 2024

Anotácia:

Žalobkyňa sa nezúčastnila písomného hlasovania. Výsluchom svedkov bolo preukázané, že jej oznámenie o písomnom hlasovaní bolo vhozené do poštovej schránky tak, ako ostatným vlastníkom. Žalobkyňa tvrdila, že tým nebol dodržaný obvyklý spôsob doručovania.

Právna veta:

- I. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní tvrdila, že obvyklým spôsobom oznamovania o písomnom hlasovaní, resp. schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov, je doručovanie poštou, odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie konštatuje, že v konaní nebolo dokazovaním preukázané, že by bežným, zaužívaným, t. j. obvyklým spôsobom oznámenia o písomnom hlasovaní bolo zasielanie oznámení vlastníkov bytov poštou. Uvedený spôsob doručovania prostredníctvom poštového podniku je i ekonomicky náročný, finančne nákladný a preto ho od spoločenstiev vlastníkov bytov nemožno v každom prípade spravodlivo požadovať.
- II. Pokiaľ sa v súdnej veci zaužívaným spôsobom postupovalo voči žalobkyni rovnako ako i voči všetkým ostatným vlastníkom bytov a nebytových priestorov, ktorí v uvedenom bytovom dome bývali a teda bežne kontrolovali obsah svojej uzamykateľnej poštovej schránky a oznámenie o písomnom hlasovaní sa tak dostalo do ich dispozičnej sféry jeho vhozením do poštovej schránky, bol správny záver súdu prvej inštancie, ktorý vykonaným dokazovaním ustálil, že žalovaní doručovali oznámenia o písomnom hlasovaní spôsobom obvyklým.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Hlasovanie vlastníkov bytov

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 182/1993 Z. z. – § 14a ods. 2, ods. 6

12. K možnosti dojednanja peňažného plnenia pri skončení pracovného pomeru nad rámec zákona či pracovného poriadku a oddeliteľnosť dojednanja od zvyšku dohody

Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 3Co/177/2023 zo dňa 12. 9. 2024

Anotácia:

V prejednávanej veci žalobca a žalovaný uzavreli dohodu o skončení pracovného pomeru, ktorej súčasťou v bode 3. a 4. bola dohodnutá nielen štvorročná odmena vo výške 50 %, resp. ročná odmena vo výške 100 %, ale v článku 5 dohodli aj odmenu vo výške 13-násobku priemerného mesačného zárobku titulom skončenia pracovného pomeru.

Spornou bola otázka, či predmetná Dohoda o skončení pracovného pomeru bola v súlade s pracovnou zmluvou, v ktorej bolo dojednané, že zamestnávateľ je oprávnený poskytnúť zamestnancovi aj výhodnejšie mzdové zvýhodnenia.

Právna veta:

- I. Vychádzajúc zo znenia § 1 ods. 6 Zákonníka práce možno výhodnejším spôsobom upravovať pracovnoprávne nároky zamestnancov aj iným spôsobom než iba v kolektívnej zmluve, ak to zákon výslovne nezakazuje, alebo ak z povahy ustanovení nevyplýva, že sa nemožno od nich odchyliť. Ide hlavne o výhodnejšiu úpravu v pracovnom poriadku, ktorý treba považovať za právne kodifikovaný vnútorný predpis zamestnávateľa. Ak sú mzdové nároky zamestnancov upravené v pracovnom alebo mzdovom poriadku, zamestnancovi vznikajú nároky na plnenie podľa tejto vnútornej úpravy zamestnávateľa. Za takýto vnútropodnikový predpis u žalobcu treba považovať príkaz – pravidlá pre poskytovanie zmluvných miezd – TEKO/PR-14/2010, kde sú uvedené pravidlá pre poskytnutie tej ktorej odmeny. Na základe tohto vnútropodnikového predpisu bola žalovanému v bode 3. a 4. poskytnutá štvorročná odmena vo výške 50 %, resp. ročná odmena vo výške 100 %, z tohto vnútropodnikového predpisu žalobcu (ani iného) nevyplýva poskytnutie odmeny zamestnancovi pri skončení pracovného pomeru.
- II. Zákonník práce a ani iné pracovnoprávne predpisy neupravujú poskytnutie odmeny pri skončení pracovného pomeru a nejedná sa ani o mzdové zvýhodnenie, ktoré sa spravuje ustanoveniami §121 a nasl. Zákonníka práce a vnútropodnikovým predpisom príkazom
- III. Odmena podľa článku 5 Dohody sa jednoznačne viazala na skončenie pracovného pomeru žalovaného a nie za výkon pracovnej činnosti.
- IV. Možno konštatovať, že poskytnuté peňažné plnenie žalovanému v zmysle článku 5 Dohody o skončení pracovného pomeru nemá žiadnu väzbu na vykonanú prácu, preto sa nejedná o mzdu (za mzdu treba považovať aj odmenu). Neboli teda splnené predpoklady pre vznik nároku žalovaného na uvedenú odmenu.
- V. Dohoda o skončení pracovného pomeru a dohoda o odmene pri skončení pracovného pomeru sú nesporne samostatné právne úkony, pričom neplatnosť dohody o odmene nespôsobuje neplatnosť celej dohody o skončení pracovného pomeru vzhľadom na to, že neplatná časť právneho úkonu je oddeliteľná.

Právna oblasť: Pracovné právo

Právny inštitút: Pracovno-právne spory, Dojednanie mzdových nárokov v zmluve, Skončenie pracovného pomeru

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 311/2001 Z. z. – § 1 ods. 6, § 60, § 76, § 222

13. K posúdeniu oprávnenosti nároku na vrátenie peňažných súm poskytnutých priateľke/priateľovi v priebehu trvania blízkeho vzťahu bez formálnej zmluvy

Rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 14Co/53/2024 zo dňa 10. 9. 2024

Anotácia:

Medzi stranami sporu nebolo sporné poskytnutie finančných prostriedkov žalovanej zo strany žalobcu, avšak zostalo sporné, či žalobca poskytol finančné prostriedky ako pôžičku alebo z iného právneho dôvodu.

Právna veta:

- I. Skutkovú situáciu je potrebné vnímať i v reálnych a súdom zistených súvislostiach a kontexte jestvujúceho vzťahu medzi žalobcom a žalovanou v danom období, ku ktorému sa vyjadrila jednak žalovaná ... a popísala ho vo svojej výpovedi tak, že „so žalobcom sa mali veľmi radi, žalobca od žalovanej chcel, aby s ním trávil čas, chodili spolu na obedy, venovala mu čas a pod“.
- II. K vzťahu žalobcu a žalovanej sa vyjadril vo svojej výpovedi na pojednávaní i žalobca, v danom štádiu konania z pozície svedka, keď sám uviedol, že „vzťah medzi nimi bol priateľský, žalovanej dával dary, kupoval jej veci, mala od neho požičané auto. Žalovanej kupoval to, čo potrebovala. Pomáhal jej formou fyzickej pomoci“.
- III. Za takto zhodne popísaného blízkeho priateľského vzťahu medzi žalobcom a žalovanou nebola preukázaná žiadna, ani neformálna, dohoda o pôžičke a jediný znak svedčiaci k tomu, že uvedené finančné prostriedky boli mienené ako pôžička, bola poznámka vo vkladových lístkoch banky, ktoré si žalobca ponechával vo vlastnej dispozícii a s ktorými oboznámil žalovanú až po ukončení resp. zmene charakteru ich vzťahu.
- IV. Žalobca v žiadnom prípade nerealizoval poskytnutie finančných prostriedkov napr. prevodom z bankového účtu, za prítomnosti svedkov, resp. na základe písomnej pôžičky, akoby sa pri bežnej opatrnosti obozretného veriteľa dalo dôvodne očakávať a to i s prihliadnutím na skutočnosť, že plnenia boli poskytované opakovane v rozsahu troch rokov, v značnej výške, ktorých celková suma presahovala 59 000,- Eur. Uvedený zistený skutkový stav a okolnosti prejednávanej veci tak jednoznačne svedčia o plnení titulom daru žalobcom žalovanej ako svojej priateľke.
- V. Existencia dojednanej dohody o pôžičke nebola medzi sporovými stranami preukázaná.

Právna oblasť: Občianske právo, Civilné právo procesné

Právny inštitút: Vrátenie daru, Zmluva o pôžičke

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 628, § 657

14. Počet reálnych videní zverejnených difamačných statusov a videí nie je rozhodujúci pre vznik zásahu do osobnostných práv

Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 28Co/87/2023 zo dňa 19. 12. 2024

Anotácia:

V konaní o ochranu osobnosti bolo preukázané, že žalovaná bola za svoje správanie právoplatným rozhodnutím OÚ, odboru všeobecnej vnútornej správy uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu za to, že v roku 2020 v spoločných priestoroch vypisovala nepravdivé tvrdenia o žalobkyni a opakovane cielene na sociálnej sieti Facebook urážala a rozširovala nepravdivé tvrdenia.

Žalobným návrhom sa žalobkyňa voči žalovanej domáhala uloženia povinnosti odstrániť všetky už zverejnené nepravdivé a difamujúce skutkové tvrdenia a hodnotiace úsudky o žalobkyni a povinnosti zdržať sa ďalšieho rozširovania a zverejňovania akýchkoľvek nepravdivých a difamujúcich skutkových tvrdení a hodnotiacich úsudkov o žalobkyni.

Žalovaná v konaní nepopierala, že zverejňuje rozličné statusy na sociálnej sieti, ale poprela, že tieto obsahujú nepravdivé informácie, a že tieto privodili alebo boli spôsobilé privodiť žalobkyni akúkoľvek ujmu. Počet vzhliadnutí statusov znamená počet osôb, ktoré status začali prehrávať a nevypovedá o tom, že tento počet osôb si status aj pozrelo a oboznámilo sa s jeho obsahom.

Právna veta:

O tom, že statusy zverejnené žalovanou boli objektívne spôsobilé vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu hoci aj len v ohrození jej osobnosti, by svedčilo aj to, keby počet pozretí znamenal len počet osôb, ktorý si daný status začal prehrávať, ale ktorý sa s jeho obsahom v skutočnosti neoboznámil. Niet žiadnych pochyb, že zverejnením statusov, ktoré súd prvej inštancie vyhodnotil ako obsahujúce nepravdivé informácie, žalovaná prinajmenšom ohrozila osobnosť žalobkyne.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Ochrana osobnosti

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 11, § 13

15. Podanie návrhu na dodatočné dedičské konanie a jeho vplyv na plynutie lehoty pre pokračovanie v živnosti po úmrtí živnostníka

Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 14S/80/2018 zo dňa 20. 6. 2019

Anotácia:

Predmetom správneho súdneho konania bolo preskúmanie zákonnosti opatrenia, ktorým žalovaný odbor živnostenského podnikania potvrdil zánik živnostenského oprávnenia pre podnikateľský subjekt.

Správny súd posudzoval, či boli splnené zákonné podmienky na vydanie napadnutého opatrenia.

Právna veta:

Podanie návrhu na dodatočné dedičské konanie v podstate vyvolalo tú právnu skutočnosť, že konanie o dedičstve ešte nie je ukončené, čo súčasne znamená, že lehota ustanovená v § 13 ods. 5 živnostenského zákona ešte nezačala plynúť s tým, že plynúť začne až právoplatným rozhodnutím o dodatočnom prejednaní dedičstva. Neakceptovanie podania návrhu na dodatočné prejednanie dedičstva by malo, podľa názoru správneho súdu, za následok tú skutočnosť, že rozhodnutie o dodatočnom prejednaní dedičstva, predmetom ktorého bude aj podiel na majetku vzťahujúci sa k živnosti poručiteľa, by už nemohlo zvrátiť zánik živnostenského oprávnenia a to napriek tomu, že dedičia majú zákonom garantované právo v živnosti pokračovať v súlade s § 13 ods. 5 v obmedzenej lehote, resp. pozostalý manžel za podmienok ustanovených v § 13 ods. 6 živnostenského zákona v neobmedzenom rozsahu, pričom následky tohto stavu, aj keď v podstate zavineného samotným žalobcom, by boli nezvratné a prejavili by sa v majetkovej sfére dedičov.

Právna oblasť: Občianske právo, Obchodné právo

Právny inštitút: Dedenie, Živnostenské podnikanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 455/1991 Zb. – § 13
161/2015 Z. z. – § 211